

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 4/2010-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2010 v pléne zloženom z predsedníčky Ivetty Macejkovej a zo sudcov Jána Auxta, Petra Brňáka, Lubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Juraja Horvátha, Sergeja Kohuta, Jána Lubyho, Lajosa Mészárosa, Marianny Mochnáčovej, Ladislava Orosza a Rudolfa Tkáčika o návrhu Okresného súdu Bratislava I na začatie konania o vyslovenie nesúladu ustanovenia § 69 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1, čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 2, 3 a 4 a čl. 141 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejnených v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 209/1992 Zb. v znení neskorších predpisov takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu Okresného súdu Bratislava I **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 12. októbra 2007 doručený návrh Okresného súdu Bratislava I, zastúpeného JUDr. E. T., predsedníčkou

senátu 14 C tohto súdu (ďalej aj „navrhovateľ“), na začatie konania o nesúlade ustanovenia § 69 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z. z.“) s ustanoveniami čl. 1, čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 2, 3 a 4 a čl. 141 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejnených v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 209/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov, čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejnených v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 209/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov.

Z návrhu vyplýva, že pred Okresným súdom Bratislava I sa pod sp. zn. 14 C 113/2007 vedie konanie žalobcu Mgr. F. B. proti žalovanému Slovenská republika v zastúpení Národná rada Slovenskej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o určenie, že *„odmeňovanie žalobcu uskutočňované podľa § 66 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, v porovnaní s odmeňovaním sudcov podľa § 69 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení zákona č. 122/2005 Z. z. je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania“*. Žalobca súčasne žiadal *„zaviazať Ministerstvo spravodlivosti zaplatiť sumu 1.866.200 Sk, ako aj trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku“*.

Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca je sudcom Okresného súdu Trenčín a poberá základný mesačný plat podľa ustanovenia § 67 zákona č. 385/2000 Z. z., čo predstavuje vo finančnom vyčíslení 67 560 Sk, pričom sudca špeciálneho súdu od účinnosti zákona č. 122/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 122/2005 Z. z.“) teda od 15. apríla 2005, podľa § 69 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. poberá funkčný príplatok za výkon funkcie sudcu špeciálneho súdu šesťnásobok priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci rok. Do obdobia pred novelou bol v § 69 ods. 2 zákona č. 122/2005 Z. z. uvedený príplatok pre sudcu v sume rovnajúcej sa dvojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za

predchádzajúci rok. Za týchto okolností funkčný príplatok sudcu špeciálneho súdu predstavuje v súhrne 171 360 Sk a jeho plat predstavuje mesačný plat 67 560 Sk.

Žalobca preto vyslovil názor, že takýto rozdiel v platoch sudcov je protiústavný a ničím neodôvodnený, pretože vykonáva rovnako náročnú funkciu sudcu, rovnako zodpovednú, má tie isté povinnosti ako sudca špeciálneho súdu. Za týchto okolností dochádza aj k porušovaniu ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „antidiskriminačný zákon“), ako aj § 9 ods. 1 uvedeného zákona, pretože podľa tohto zákona má každý právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou, pričom rozdielne platy sudcov v princípe sú diskriminačné voči sudcom, ktorí nie sú sudcami špeciálneho súdu.

Okresný súd uznesením z 8. októbra 2007 podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) prerušil konanie a vec postúpil ústavnému súdu s odôvodnením, že rozhodnutie súdu závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť, pretože všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka vecí, je v rozpore s ústavou a medzinárodnými dohodami, ku ktorým Slovenská republika pristúpila, a to konkrétne ustanovenie § 69 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. Navrhovateľ uviedol, že nepriznanie rovnakého príplatku sa javí byť diskriminačným a že došlo k porušeniu princípu proporcionality a rovnosti, pretože na všetkých sudcov sú kladené rovnaké požiadavky na výkon funkcie, každý sudca má za rovnakých podmienok rovnaké práva a povinnosti, zodpovednosť za rozhodovanie rovnako nesie každý sudca, v zásade agenda v porovnaní so sudcami špeciálneho súdu nie je menej náročná, napadnuté ustanovenie je preto diskriminačné vychádzajúc z antidiskriminačného zákona, pretože materiálne zvýhodňovanie jednej skupiny sudcov je iné ako u ostatných sudcov.

Navrhovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Ustanovenie § 69 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudoch a [správne má byť „sudcoch“ a..., pozn.] prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších právnych predpisov nie je v súlade s ustanoveniami článkov 1, 12 ods. 1, 13 ods. 2, 3, 4, 141 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov; článkom 1 ods. 1, 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v zbierke zákonov pod č. 209/1992 v znení neskorších zmien a doplnkov.“

Podaním z 1. marca 2010 doručeným ústavnému súdu 2. marca 2010 navrhovateľ vzal návrh späť v celom rozsahu.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pokiaľ tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie vedené ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu s výnimkou konania o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy pre všetky ďalšie konania vedené ústavným súdom pre späťvzatie návrhu sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (m. m. PL. ÚS 17/99).

Podľa § 96 ods. 1 OSP navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Aplikujúc citované právne úpravy a svoju ustálenú judikatúru ústavný súd dospel k záveru, že neexistuje žiadny relevantný dôvod na to, aby späťvzatiu návrhu navrhovateľa nevyhovelo, a preto konanie o ňom týmto uznesením zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2010